

מכרז פריזה של עצה נצח רכב הגיל הרך

יוני 2017

לכל בית כפר מנחם, להורים שבמערכת,
ולאלה שיגיעו למערכת כהורים או כסבים!
שלום לכולם!

כמה מילים לסיכום תפקידי כמנהלת הגיל הרך של כפר מנחם.

אני מסיימת כמעט ארבע שנים, בהם, ליוויתי מערכת קיימת, עם מסורת של עשייה ועם עבר של חילופי תפקידים. ראשית, לקחתי על עצמי ללמוד, מי הם "שותפי התפקיד" שלי מתוך המערכת ומחוצה לה. פגשתי כאן, במקום הזה, אנשים רבים בעלי רצון טוב, שהכניסה שלי לתפקיד, תצליח ותהיה עד כמה שאפשר חלקה.

מזכיר האגודה דאז שמוליק ז"ל, יבל"א דרור אבודרם נציג הועד בפורום חינוך, מור רפופרט יו"ר פורום חינוך ואוכמה כנציגת ציבור, הלכו איתי בהתחלה יד ביד והיו לי אוזן קשבת לכל שאלותי. פנינה המדריכה הפדגוגית, היוותה המשכיות יציבה למערכת. ממנה למדתי על עבר והווה ויחד בנינו את דרכי עבודתנו המשותפת.

לאורך כל התקופה, ביקרתי בגנים, נכנסתי לצוותים, קיימתי הרבה שיחות אישיות. שימשתי גם כמחליפה בגן כזה או אחר, לפי הצורך. כיום, שלא כמו בעבר, רוב המשאב האנושי המלווה את גידול הילדים בישוב כפר מנחם, אינו מגיע עם רקע קיבוצי ועליו ללמוד, לגלות הבנה וסבלנות, כלפי מערך מקומי לא מוכר. אבל גם מתפקידינו אנו, של הורים והנהלה, לגלות כבוד ואמפטיה למי מהצוות שהשאירה ילד חולה, ילד במעון, לוח חופשות של המעונות, מחויבות משפחתית קצת אחרת. לתת הרגשת שייכות למקום.

ישבתי לבנות תוכנית פדגוגית שנתית, נעזרתי במערך מסורתי קיים ובניסיון לנטוע חידוש. גם התקציב חיכה לי, כדי שאלמד מה עומד לרשות המערכת ואיך לנווט אותו.

יש לנו מחלקת חינוך נפלאה, במועצה אזורית יואב. מחלקה היודעת שתפקידה לשמש גב לעושים בשטח, לענות על שאלות ולתת הרגשת בית. קיבלתי מהם תשובה לכל שאלה או בעיה. זכיתי למאור פנים מראש המועצה, ד"ר מטי צרפתי, ממנהלת מחלקת חינוך מירית דגני ומכל מנהל מחלקה אליו פניתי – גנים, בטחון, בטיחות, תחבורה, מזכירות ועוד... באמת בידיעה שיש אל מי לפנות.

עשיתי הכרות גם עם הפיקוח של משרד החינוך, עם נירה בן הדור, מפקחת בעלת ניסיון מקצועי עשיר. בניתי צוות רב מקצועי, בשיתוף פעולה מלא של מחלקת חינוך במועצה, בנושא שיבוצים בגנים. הצוות הזה שם לנו מראה ולימד אותנו, לבנות בחשיבה משותפת ובאופן עתידי ויצירתי את מערך הגנים.

מזכיר אגודה התחלף, ועד האגודה ופורום חינוך, התחלפו. מה שהצריך מאיתנו שוב למידה של שפה משותפת וקביעת יעדים.

הקפדתי לפרסם אחת לחודש, "דף מהטף", עם חוויות שעברנו ועם משימות לפניהן אנו עומדים. מספר תושבים ביקשו שלא לשלח להן את הדף כי ילדיהם גדלו. חשוב היה לי ליידיע את כל הציבור בנעשה במערכת ולא רק את ההורים שכרגע מלווים ילד אצלנו.

הוכנסו לתוכנית מפגשים של כל הילדים, עם הצוותים, סביב חג. כך קיימנו יחד, בעזרתה של מאיה המורה למוזיקה את מפגשי "רוקדים טו בשבט על הדשא" "חוגגים פורים במסלעה" ו"רוקדים עצמאות על הדשא". זה נתן לנו הרגשה של מערכת גדולה. אחים שמחו לפגוש אחים, והילדים רקדו והתנועעו על פי מה שלמדו בגן.

הוחלף ספק של ארוחת צהריים, בתקווה לחזור אל המטבח הביתי, עם קבלת כל האישורים המתבקשים עבור מערכות חינוך שתחת פיקוח.

הוספנו תכנית של "גן בריא" עם כל המשמעות של שינוי לתפריט בריא (בעזרת ענת תבור התזונאית). חיזקנו גם את הדגש על ניקיון אישי, שמירה על הגוף שלי הוא רק שלי, ועוד.. בשיתוף פעולה מלא של הצוותים, אנחנו מרגישים לאט לאט בשינוי לטובה.

לקראת הקיץ נבנו יחד עם הצוותים והגננות תיקי קייטנה לקיץ 2017. אנו עומדים בפני כל הדרישות המתחייבות מניהול קייטנת הקיץ. ביטחון, בטיחות, תוכנית פדגוגית ועוד... הנושא הפדגוגי שנבחר השנה על ידי הגננות: "מסביב לעולם בשישה שבועות". הן בנו במשותף תוכנית נפלאה ומסקרנת. שלוש גננות ושלוש סייעות מהגנים יצאו להשתלמות קייטנה של משרד החינוך ועברו אותה בהצלחה.

יחד עם עבודה בתוך המערכת פנימה, מתקיימת כל העת, עבודה רבה עם "מערכות חוץ יישוביות". על המערכת לעמוד בדרישות ולקבל אישורים ממשרד החינוך, משרד הכלכלה, אישורי בטיחות, אישורי בטחון, אישורי כבאות, ריענון שנתי של עזרה ראשונה לצוותים, ללמוד מה מגיע לנו כמערכת מהמועצה, ממחלקת רווחה ומהעובדות הסוציאליות. שותפות לדרך, הן מנהלות הגיל הרך שבקיבוצי המועצה, טוב להתיעץ איתן, לדעת שאתה לא לבד.

האני מאמין שלי: מטרת העל של החינוך בגיל הרך היא שהילד ירגיש בטוח בעולמו, יחווה חוויות ויתנסה במגוון תחומים, חומרים, כלים, חושים וייהנה מתהליך הלמידה עצמו. זו לא רק מלאכת הוראה!! כך גם בביתו ובחיק משפחתו. המשפחה היא חלק חשוב ומכובד בעולמו של הילד. הילד ירכוש כלים להתמודדות עם קשיים, משברים ומטלות שיידרש לבצע. המטרה היא להעשיר את הילד במרב השיטות והדרכים (שלא בהכרח יובילו לתוצאות מדידות ולהישגים), אלא יילמדו אותו, את הדרכים ה"כשרות" להשגת מטרות. חשובה הדרך שעובר הילד ומה שלמד ממנה ולא איזה יעד נכסף, של כמות מילים שצבר או רמת הידע בחשבון. חשוב ללמדו בכבוד, דרך שיח מכבד, כאשר אנחנו המבוגרים משמשים כמודל. תוכנית הגן תתרחש במתן אפשרות ליצירה עצמית, בלמידה בטבע, דרך החוויה עצמה עם קשר עצום ויום יומי לאנשים שחיים פה, למקומות, לעצים, לבעלי חיים, לעבר ולסיפורי המקום ועוד.

עם השנים, החינוך הקיבוצי עבר שינוי והתרחקנו ממה שהיה, אבל עדיין רואים שבראשיתו, החינוך הקיבוצי, לא היה רק מבנה ללימוד והקניית ידע בלבד, אלא הגן שימש במלוא מובן המילה - **בית!!!** כדאי ורצוי לשמור על כך עד כמה שאפשר.

כמו בכל מקום, יש "שפת מקום" שמאפיינת את כפר מנחם. לא תמיד היא באה לידי ביטוי במילים, אבל היא תמיד נמצאת בתוך מערכת הגיל הרך – שפה המקשרת בין כל הצוותים, ילדים, הורים, בין העבר, ההווה והעתיד של כפר מנחם וחשוב לשמור עליה. מסורת של חגים שמאופיינת ביציאה לטבע ומתמקדת בחקלאות, בעונה של השנה, במועד המתאים שאותו חג ומועד מצוין. התכנים המועברים קרובים לעולמו של הילד ומותאמים לגילו, לרמת החשיבה שלו.

לסיכומו של סיכום:

מערכת הגיל הרך של מתיישבי כפר מנחם הינה מערכת חזקה, הבנויה על מסורת של עבר, מה היה עד עכשיו וגם על פתיחות לחידושים ולהקשבה. חשוב מאד להמשיך ולהשקיע במשאב האנושי, עידוד הצוותים, תגמול הולם, השתלמויות, לימודים, שיח משותף.

מעט הורים, פחות מאצבעות כף יד אחת, לא הגיעו אלי לשיחה תרבותית ובונה, חבל. סיבותיהם עימם. אני משאירה זאת להם. העולם הדיגיטלי הביא את דבריהם לפתחי. אין לי חשבון עם אף אחד ואחת.

רבים, רבים מאד, מאנשי המקום, שאני חבה להם תודה גדולה. אם אתחיל למנות בוודאי אשכח כמה בדרך וחבל... ביניהם: הורים יקרים, צוותי החינוך בגנים ובפעוטונים, פורום חינוך יישובי, הנהלה פעילה, צוות צח"י, בעלי תפקיד בישוב שעבודתם נעשית בהתנדבות, אנשי מקצוע שותפים לדרך.... אני מודה לכם ומחבקת אתכם חזק. עוד רבה הדרך. רק בעזרתכם אפשר יהיה להמשיך ולפתח את הקיים.

בברכה ובכבוד רב, **עדה ניב**.

אלי משיבס נפרגא מריכונז ועצג גרנוג

האג'נדה שלי בתפקיד רכז התרבות הייתה חיבור בין היישוב הוותיק לחדש יותר מאשר כל דבר אחר. אין ספק שתרבות היא הדבק המחבר בין האנשים. גורם לכולם להתערבב באירועים כאלה ואחרים. ללמוד אחד על השני.... שהאנשים מהיישוב הצעיר יכירו את האנשים והסיפורים של הוותיקים מהקיבוץ וכמובן הפוך. שאנשי היישוב הוותיק יכירו וילמדו על אנשי היישוב הצעיר. ויש הרבה מה ללמוד, הרבה סיפורים אירועים ומעניינים. ארגון ותכנון האירועים יחדיו, גורם למפגשים והכרויות שלא היו יכולים לקרות אילולא זה.... נהייתי מכל רגע! אני עדיין בוועד האגודה כאחראית על התרבות. ויש הרבה דברים שניתן לעשות ולקדם.

אני בטוחה בהצלחתו של אלעד שלקח את תפקיד רכז התרבות במקומי. כשאתה מגיע לתפקיד ומונע מתוך תשוקה לעשייה למען היישוב אין ספק שתבוא ההצלחה!

לטלי הרבה הרבה תודה על אירועי תרבות רבים, תוססים ומגוונים ועל הפעלת הישוב וגיוס כוחותיו באופן מושכל ונמרץ. בהצלחה בהמשך. לאלעד איחולי הצלחה וישר כח.

נריכג השחייה

ב – 27.5.17 נפתחה עונת הרחצה תשע"ז.

צוות הבריכה: יוסי שרון (מנהלה), יונתן דביר (תחזוקה), רועי אבני (מציל).

הודעות חשובות מבריכת השחייה:

1. במלתחת הגברים המשופצת בוצעו השבוע מעשי ונדליזם חמורים. כל הטושים נעקרו ממקומם וכן הושחת המתקן לסבון נוזלי. בסכנת העץ (פרגולה) נעקר והושחת השלט לזכרו של רפי גושן ז"ל. הורי כל הישוב מתבקשים לשוחח עם ילדיהם על המקרים הללו. ילדים, שייתפסו מחבלים בזדון במלתחות המשופצות, או בשאר מתקני הבריכה, יורחקו עד לסוף העונה.

2. החניה בשולי הכביש המשופץ מדרום לבריכה, לכל אורכו, אסורה בהחלט! נא לחנות במגרש המוסדר, או בחניית "צפית".

יוסי שרון

ערכון ארגונים מאג ועד הפעולה "די ארגוןג - 383"

רקע : בתאריך 22/11/16 התקיים ביקור של המשנה למנכ"ל משרד התחבורה במועצה ([קישור לסיכום](#)). בנוסף, בוועדה הבין משרדית למוקדי סיכון שהתקיימה ב 21/12/16, הוגדר הקטע בין צומת כפר הרי"ף עד סיום העקומה מול המאגר, בה אירעו התאונות הקשות, כמוקד סיכון לטיפול. למרות סיכום המשנה למנכ"ל והנושאים בהם הבטיח לטפל, ולמרות החלטת הועדה, לא ניכרת התקדמות מספקת לקידום הבטיחות בכביש. יתר על כן, בחודש האחרון בוצע תהליך סלילת מקטעים ויציקת גשרונים למעברי מים, באופן לא מתואם עם המועצה. בבירור עם נתיבי ישראל עלה כי מדובר בטיפול תחזוקה שוטפת. טיפולי ההטלחה והניקוז שבוצעו הוכיחו לנו שוב כי לא קיים תיאום בין מספר פרויקטים המבוצעים על ובצידי הכביש ואין כל אינטגרציה תכנונית מצד משרד התחבורה ונתיבי ישראל בטיפול בכביש. לפיכך, הסיכון לתושבים המשתמשים בדרך ובראשם הילדים בהסעות לבתי הספר בכפר מנחם רק הולך וגובר. בנוסף, חלק מסימוני הכביש טושטשו במהלך העבודות. בעקבות פנייתנו הובטח ע"י מנהל המרחב בנתיבי ישראל כי יבוצע בהקדם חידוש סימוני הכביש.

צומת הכניסה לרכבת - הכתובת על הקיר

רקע: בספטמבר 2016 בעקבות פניות רבות הוחלט ע"י מנכ"ל"ת משרד התחבורה לשנות את התכנון המקורי מצומת רגיל בכניסה לתחנת הרכבת למעגל תנועה או רמזור. החלטה זו, הינה ללא ללוח זמנים ותוכנית פעולה מסודרת, ותבצע רק כשלב שני לאחר פתיחתה המתוכננת של התחנה. שוחחנו לאחרונה עם מנהל פרויקט הרכבת, האחראי על ביצוע הצומת. לדבריו, התכנון בצומת כולל "נתיבים מיוחדים לפניה שמאלה הן ממערב והן מהתחנה ונתיבי השתלבות". התרענו בפניו גם על המצב המסוכן כבר עכשיו, כאשר משאיות ורכבים פונים שמאלה (בהגעה ממערב) וסמיטריילרים יוצאים במהירות לכביש. קיבלנו מענה לא מספק, בו נטען כי הם מנסים בכל דרך אפשרית לרסן את התנהגות הנהגים, כולל קנסות. לעת עתה אנו פונים לכלל הנהגים והנוסעים לגלות ערנות רבה בקטע הכביש.

צומת הרכבת הוא "מוקש" שעשוי להתפוצץ בכל רגע - דמיינו מה יקרה כשהתחנה תיפתח...

אנו עובדים במתואם ובמשותף עם המועצה ומבינים יחד, כי כדי לקדם טיפול דחוף בכביש יש הכרח בהתערבות אישית של שר התחבורה. יחד עם המועצה אנו מפעילים מאמצים ליצור קשר עם גורמים רלוונטיים, שיסייעו בהבאת השר לסיור בכביש.

אנו נערכים ל"עליית מדרגה" בזמן הקרוב, בה נקרא לכולכם להפעלת לחץ ציבורי ממוקד - וממתינים לעיתוי הנכון על מנת לנצל ביעילות את 'כח הציבור'.

בינתיים אנו ממשיכים לבקש עזרתכם בדרכים הבאות :

- קשרים שיכולים לקדם גישה לשר (לוביסטים, פעילי ליכוד, שכנים של השר מכפר אחים וכו').
- כתיבת פוסטים ותגובות בדף הפייסבוק של שר התחבורה, חברי כנסת וכד'. ([קישור לפייסבוק השר](#))
- להמשיך ולתעד מצבים מסוכנים בכביש ולהעבירם אלינו לדוא"ל clip383@gmail.com

בברכה

ועד הפעולה "די לתאונות 383"

אלה בקהילה – 2017

כבכל שנה ב3 שנים האחרונות, הורי כיתות ו' בבית ספר האלה מפעילים פרויקט תרומה לקהילה בשם "אלה בקהילה" שהפך למסורת.

מטרת הפרוייקט היא למידת אחריות ותרומה לילדי ו' הבוגרים רגע לפני המעבר לחטיבה ולתיכון, והכוונה היא ללמד את הילדים תרומה לאו דווקא חומרית וגם לפעול לתרומה מחוץ לגבולות היישוב שלנו לישובים בקרבת מקום.

השנה הוצאנו קול קורא להורי השכבה שרוצים לקחת חלק ולהוביל פרויקטים, ישבנו יחד וקבענו כ15 פרויקטים מגוונים, הכנו מצגת איתה עברנו בין הכיתות והצגנו את הפרוייקטים, במצגת יכלו הילדים להתרשם מכמות המפגשים המתוכננת, מהות הפרוייקט, ההורה המלווה וימי המפגש, ולאחר המצגת קיבלו הילדים דף בו נדרשו לדרג את 3 הפרוייקטים המועדפים. לאחר תהליך הבחירה קבענו יחד עם צוות המורות את קבוצות הפרוייקט, לא כל הפרוייקטים שהוצגו נבחרו. השנה קיימנו 8 פרווייקטים במקביל בין החודשים ינואר לאפריל. רשימת הפרוייקטים:

- **המלקטים** – בשיתוף עם לקט ישראל במסגרתו הילדים ליקטו מהשדה והכינו חבילות בבית האריזה לנזקקים. בליווי רות שגיא ומירב דוד
- **ניקיון בטבע** – ניקיון אזורי טיול בסביבתנו בשיתוף החברה להגנת הטבע. בליווי יונתן שפינאוף והלית נבות.
- **שיפוץ אופניים** – בשיתוף עם "עידן אופן" מרבדים שיפצו הילדים אופנים ישנים שאספו מהישובים ותרמו אותם לילדי גדרה. השנה תמיר שמעוני שהוביל את הפרוייקט ייצר מפגש סיכום מרגש עם עיריית גדרה במסגרתו נסעו הילדים שלנו עם ילדי גדרה והאופניים המשופצים.
- **אומרים שהיה פה שמח** – מפגשים עם אוכלוסיה בוגרת מ"בית בכפר" בגדרה לקירוב בין הדורות. בליווי נדב קרן.
- **חונכות** – חונכות לילדים ממשפחות בסיכון ב"בית אברהם" בקרית מלאכי, עזרה בשיעורים, משחקים והפעלות. בליווי מיטל נוביק
- **שעת סיפור** – הילדים הפיקו שעת סיפור ייחודית לילדי הישובים רבדים, כפר הריף וכפר מנחם. בליווי אראלה פרי
- **קח פטיש קח מסמר** – מפגשי נגרות במסגרתם יצרו הילדים עבודות נגרות קלה לבית הספר. בליווי יונתן שפינאוף וערן עברי
- **גרפיטי**- חידוש קיר בבית ספר בקרית מלאכי. בליווי שרון ויריב בן דיין

בתחילת מאי קיימנו מפגש מסכם בבית הספר בו הציגו הילדים בתחנות שונות את הפרוייקטים לילדי כיתות ה', ובהמשך קיימנו טקס סיום קצר וחילקנו תעודות להורים שהובילו את הפרוייקטים. חשוב לציין את שיתוף הפעולה עם רונית מירב, עליזה ואיילת שהיה חשוב ותרם משמעותית להצלחת הפרוייקטים למרות שלא התקיימו בשעות בית הספר.

הילדים חוו את חווית הנתינה מתוך בחירה והנאה, וגם השנה הצלחנו לייצר פעילות קהילתית בשיתוף בית הספר לטובת ילדנו.

נתראה בשנה הבאה,

הילה דורון – נציגת הורי פרווייקט אלה בקהילה

דברים של 3 מהילדים שהשתתפו בפרוייקט:

אופיר קליין (בן)

השתתפתי בפרוייקט "ניקיון בטבע". אספנו אשפה וזבל מיערות באזור – יער חרובית, פארק בריטניה והחורשות באזור תל צפית.

עשינו את זה פעם בחודש, היינו די הרבה ילדים וזה היה כיף.

ניקינו את היערות כשעה ואחר כך עשינו פיקניק ואחר כך המדריכים לקחו אותנו לסיור במקום והכרנו את האזור.

ארבל שגיא (בן)

הייתי בקבוצה שהשתתפה בפעולה של "לקט ישראל". קיבלנו את האוכל מארגון "לקט ישראל". חילקנו ירקות לתוך שקיות, סידרנו אותן בשורות ואחר כך העברנו את זה לאנשים שאין להם אוכל. זה היה כיף. זה מאוד מרגש לעזור לאנשים.

מאי שקד (בת)

אני הייתי ב"שעת סיפור", כי אני אוהבת ילדים קטנים ואני אוהבת להקריא לילדים. בחרתי את הסיפורים בקבוצה ישבנו וחשבנו מה יתאים לילדים בגילאי 7-8 שנים, להם קראנו בפעם הראשונה. בפעם השנייה קראנו לילדים קטנים ושוב חשבנו מה יכול להתאים להם. היו 6 מפגשי הקראה, 2 בכל ישוב מיישובי בית הספר (כפר מנחם, רבדים וכפר הריף) בחרנו שני סיפורים וקראנו אותם בשני המפגשים בכל ישוב. נהניתי מאוד מההשתתפות בפרויקט.

מספר ימים לאחר יום הזיכרון לשואה התדפקו על דלתי. בפתח הייתה טלי אורן, שהדריכה אדם בשם **בני ז'קוטו** אל ניצולי השואה החיים בכפר מנחם.

בני ז'קוטו, שהוא תושב ההרחבה בכפר מנחם, קבלן בניין במקצועו סיפר, שהושפע מן הסיפורים על ניצולי השואה ששרדו, ששודרו ימים ספורים קודם ולכן החליט לעשות מעשה – לעבור מבית לבית של הניצולים ולעזור במה שהוא יודע לעשות – תיקונים ושיפוצים, כאות הוקרה מצדו. על אף מחאותיי והסברי נכנס לביתי ואכן מצא, כמובן דברים שצריך לעשות. כעבור מספר ימים הגיע עם כלים וחומרים ותיקן סדקים בקירות, טיח שנשר וצביעה מחדש של חדר השירותים והכל ברוח טובה ולבבית. מאוד ריגשה אותי גישתו הלבבית והחביבה. ע"פי הידוע לי השקיע על חשבוננו כשבוע ימי עבודה, כשעבר מבית לבית.

על כן בני, בשמי ובשם אלה שלהם עזרת כה לחי וישר כח!

המון תודות והכרת תודה מקרב לב.

תודה גם לטלי אורן, שהפנתה את בני לשורדי השואה בכפר מנחם ותיווכה ביניהם ובינו.

ובאותו עניין הרבה תודות גם למארגנים וילדים, שעברו בין בתינו וחילקו לנו זרי פרחים כה יפים.

המון תודות לכולכם.

אברהם סלע

יום העצמאות (6 למדינת ישראל) ככפר מנחם

השנה צוות עצמאות יצא בתחושה כללית טובה יותר מבשנים קודמות. בטקס לקחו חלק אנשים רבים מהיישוב, המיקום- באמפי הקיבוץ יצר חציצה הכרחית בין הטקס לבין הקהל ואיפשר אורה טקסית ומכבדת. בטקס היו שילובים של מוזיקה עם שירה של אורחת- סי היימן. הדלקת המשואות היתה בסימן שירות משמעותי, אם בצה"ל ואם באזרחות. את תהלוכת ילדי היישוב הובילו שלושה אבות לחיילים בשירות סדיר אשר נשאו את הנס בראש. בהמשך עלתה מצגת החיילים שריגשה את ההורים ואת כל השאר, מצגת נוספת של בנות כיתה ד' ומשחק אינטראקטיבי שהתגלה כהצלחה מסחררת בקרב הצעירים לסיום, קינחנו בהופעה של סי היימן והגיטריסט שלה- אלון שודלר.

תודה גדולה ליריב בן דין, חיים יפרח ועודד זלינגר על התפאורה, לכל משתתפי הטקס: לריקי בן אריה, טלי שניר על החלילית ויהודה בר לב- קלידים. למדליקי המשואות ולבני המצווה שהתלוו אליהם. לילדי ונערי היישוב בהובלת נציגות ממערכת החינוך-אסתי אלברט, יעל שחורי, רעות רוקח, מאיה בן אריה וכנרת אמויאל. למשה יהונתן ועומרי ברזילי על מצגת החיילים, לאוהד קורנפלד שתמיד נענה לכל משימה, לכפיר מנשה ובנות כיתה ד' על הסרט ולדגנית ברק, רונן שהרבני וניצן סולומון על ההנחייה. תודה לסיירת הפוקר שדאגה לחיסול הערב ולכל הצוות המארגן מאחורי הקלעים!

חלי זלינגר

אמר וזני פופופס וכל המשחה
ברכות חמות אהולצת הבת נועה.

חגיגת שמואל בכפר מנחם

חג שבועות - חגיגה הוא של כפר
של חקלאות, של שדה ושל הר
הצוות שלנו לא הרים הידיים
בשנה הבאה?
התשובות בשמיים!

וכאן המקום באמת להודות
לכל צוות החג שעשה נפלאות
לענפים השונים שהתיצבו בלי חשש
לאנואר שסידר כמו תמיד את הקש
לכל מי שאמר "כן" ובא מיד
עזר וסידר, הקריא ורקד
ל"טרה" ובית האריזה שתרמו
לצבר קמה שהטרקטור נתנו
ושוב פעם לצוות שקישט ובנה,
סחב והביא, את הבירות קנה
ונתן לנו חג "כמו שפעם" כמעט
וכמו שהבנתם זה ממש לא מעט

בשם ועדת תרבות
אלעד

"וחג שבועות תעשה לך..." אז עשינו:
פנינו לצוות, פתחנו קבוצה
זה צוות ותיק - כולם באו בריצה
ישבו הם פעם, ועוד פעמיים
חילקו משימות: היא במה, ההוא מים
שבועות חג חשוב - חקלאות במרכז
אז פנו לענף, לעובדים, לרכז
שיכינו מופע, נגרר, עגלה
אבל אז התגלתה כאן התקלה
כי ההוא - אין לו זמן
וההוא - קצת עסוק
"זה בכלל ליישוב - מה קשור הקיבוץ?"

אך אל דאגה - אנשים כאן טובים
ובסוף החג יצא טוב ומרשים

רק חבל שמרוב ויכוחים על מהות,
על "איפה בית כנסת" ו"מהי תרבות"
נאבד גם את מה שאותנו מבדיל
מכל תל אביבי ועירניק רגיל
כי אנחנו חיים כאן (לא בחו"ל)
בין רפת לשדה, בין מפעל לבין לול.
ורוצים, כך נראה, להמשיך ולדעת
מה ההבדל בין חציר לבין שחת
מה זה ג'ון-דיר ומה היא אספסת
מה ריח הלול ומה ריח הרפת

הוצעה להארכיון

אשמח לקבל צילומי סטילס ווידאו מאירועי חג השבועות בכפר.
(ארוחת החג, טקס הבאת הביכורים ואירועים נוספים אם היו...)
ותודה מראש לכל העושים לחג

פרטים ליצירת קשר: arciv@kfm.org.il : אוכמה אבירם ניד: 052-8022872

במהלך ההמגפה ומאחוריה ששג הימים - מן הארכיון

עלון כפר מנחם גיליון 203 27.4.1967 – תקופת ההמתנה

"עד כה גויסו מעל 60 חברים רוב רובם מענפי השדה, צעירים. יש היענות יפה מצד כל החברים לסידור העבודה והודות לכך שום ענף עדיין לא שותק." ו "העבודות לא הוזנחו".
כאן באה סקירה של כל הענפים, המתפקדים בעזרת חברים ותיקים, שחזרו לענפים שעזבו ומספר צעירים שנשארו בקבוץ. "את המצב מצילים בני אורן (י"א), העובדים ימים שלמים וארוכים".
... "במסגרייה עובדים על עבודות לשעת חירום – סידור להנעת הבארות במקרה של הפסקת חשמל, הכנת כלים לכיבוי אש, הכנת תאים נוספים לקבלת תערובת בלולים וברפת".
"חפירת שוחות: הטרקטור פתח שוחות, עד כמה שמבנה הקרקע איפשר. רוב החברים משלימים את אשר החסיר הטרקטור".
הותקנה האפלה: כוסו החלונות בבתי החברים, בתי הילדים ומבני הציבור, כדי למנוע את זיהוי הישוב (עפ"י האורות), אם תתבצע מתקפת לילה של חיל האוויר המצרי.
"ועדת חילים: אשר הקליינטורה שלה גדלה כמעט פי 3. הוציאה היום את הסדרה הראשונה של חבילות "מהבית" וכבר מכינים את הסדרה השנייה. נתגלו קשיים עם הדואר... אם "האוטו האדום" לא ייקח את החבילות, הזרמות מדי יום, נעבירים אנו לסניף הדואר הרחובות. אנחנו מבררים גם את האפשרות של העברת דמי כיס לכל המגויסים".
... "הטלפון (היחיד) שלנו עמוס מאוד. קשה להשיג אותנו מבחוץ ולהתקשר עם החוץ בעניינים דחופים. לכן, שיחות פרטיות אפשר להתקשר מ- 17.00-19.00 ומשעה 21.30 ואילך".

עלון כפר מנחם גיליון 204 8.6.1967

בימים אלה:

.... "המתחות ואי הוודאות שהצטברו במשך שבועות נעלמו. מקוננת בלב כולנו החרדה והדאגה לשלום יקירנו בחזיתות. דרישות שלום מגיעות במשך כל היום והלילה... אנא השאירו את קו הטלפון היחידי שלנו פתוח לקבלת שיחות מבחוץ. כל שיחה מהבית, עלולה למנוע קבלת ידיעות מחיילנו".

.... "במילואים רשומים 65 איש ונוסף לכך, עוד כ- 15-10 חברים העוסקים יום יום בעבודות ביטחון, שהזמן גרמן... בענפים השונים " הצליחו לבצע כמעט את כל העבודות. לילדי המוסד כל הכבוד... הם מוכיחים את עצמם בימים אלו בבגרות ובמסירות... הם סותמים את כל החורים שהתהוו... יש מחסור בכח אדם מקצועי אך הצליחו לבצע כמעט את כל העבודות... בגלל ההאפלה יש קשיים בביצוע הריסוס בשלחין....."
...גויסו - כלי רכב הג'יפ של השלחין. משאית הסקניה-ואבוס והסקאוט של הפלחה, טרקטור קאטרפילר טי. די. 6 רותק מטעם נציבות המים לקבוץ חצור.

"עם הישועה שצה"ל הביא בניצחונותיו הפסקנו היום את החפירות".

אילן אגוזי וגדי פטיש (לוחמי השייטת) נפלו בשבי המצרים וכל הקבוץ התאחד בדאגתו להם, עקב אחרי מכתביהם ורבים כתבו להם מכתבים.
אילן וגדי מדווחים ב-26.6 על פגישה קרובה עם נציגי הצלב הקרוב. הם מציינים, כי קיבלו מכתבים מהבית וחוזרים ומדווחים, כי אין מקום לדאגה.

הילדים כתבו ספורים על המצב ומכתבים לחיילים:

מכתב לדוגמא –

שלום חברי צה"ל

חיזקו ואימצו ותלחמו בלי להיכנע.

אני מקווה שהשלום יבוא בקרוב, תלחמו עד שהם ייכנעו ואז ננצח וכל החברים שהתגייסו יחזרו לבתיהם ואז תהיה שמחה ודרור.

איריס רן

גם החיילים כתבו מכתבים:

הורים יקרים שלום!

כפי שאתם רואים "פיניטו – לה – נייר כתיבה (המכתב כתוב על דף ללא שורות)!
כמובן נגמרה לי גם משחת הנעליים והסבון, מברשת השיניים נשברה, מצב המעטפות - מדאיג. אבקש
מכוחות האספקה בעורף לספק לי פריטים אלה בהקדם האפשרי, על מנת שאוכל להמשיך במאמץ
המלחמתי.

אמא, את צריכה לשמור על אבא, שלא יעבוד כמו חמור וישמור על עצמו, כי במקום שישבור למצרים את
השיניים הוא שובר את של עצמו!

מה נשמע אצלכם, הא? אצלי דרך אגב, גם ה"רפיל", או המילוי, או הצינורית, איך שאתם רוצים, הולך
ונגמר.

על החתום "ליטנט" (סגן)

ראובן כהן

עלון כפר מנחם גיליון 205 4.7.1967

"לאט לאט מתחילים החיים לחזור למסלולם הרגיל. השבוע השתחררו הרבה חברים וחזרו קבוצות
קבוצות. החל מהשבוע הבא יישארו עוד כ- 20 חברים מגויסים".

..."אין לנו עוד הערכה כספית של הוצאות ביטחון, אך חפירות, כלי עבודה, קשר ואביזרים שונים
למקלטים, חומר להאפלה וכו' יצטברו כנראה ל- 15-10 אלף ל"י וכ- 2000 ימי עבודה השקענו בעתודות
ממאי עד היום".

גידול סלק הסוכר נפגע בגלל המלחמה, בגלל קשיים בהוצאות. גם במפעל המתכת חל שיבוש
בעבודות. במסגריית הבית הצטברו עבודות לענפים השונים.

רוב העבודות בענפי החקלאות בוצעו בעזרת חברי קבוץ, נערי המוסד ומתנדבים.

מכתבם של **גדי פטיש ואילן אגוזי** – חברינו השבויים במצרים

קהיר 3.9.67

לביתנו – שלום רב.

לא ששכחנו אתכם, באמת אין זמן לכתוב, כל הזמן עסוקים. בטח את התירוץ הזה לא קבלתם אז אין
תירוץ.

אז לא פחות ולא יותר, שני בני קיבוץ הגיעו למקום אחד אל הארץ אשר מעבר לתעלה.

אשר ליחס ולתנאים אין טענות. חבילות מהארץ ומכתבים מגיעים. אנו לא נמצאים בחדר אחד ומוצאים
עיסוקים – בקריאת ספרים, משחקי קלפים, לימוד ערבית, המצאת פטנטים והעיקר ניחושים והערכות
מצב לגבי הזירה ולגבי שחרורנו – פחות או יותר יודעים את העיכובים... ממתינים.

בינתיים שלושה חודשים כבר. בטח כולם יודעים.

שמחנו לשמוע שבמשק חזר הכל למסלולו ואפילו מוצאים זמן רב לטיולים. איפה אנחנו ואיפה אתם.

אבל אין ברירה אז לא באים בטענות. הכי חשוב, כל מי שאין לו מה לעשות (בקיבוץ זה לפעמים קורה)
יכול לכתוב משהו מהמשהו ולשלוח לגדי או לי, זה בכלל לא יזיק. להפך.

אחרי ששכנעתי את אילן לכתוב כמה מילים אני נאלץ להוסיף גם כמה משלי. (זה היה רעיון של אילן!!) –
(השתונו).

כמובן כל הדברים שאילן כתב תופס גם לגבי. היחסים בין הסוהרים ובכלל הגורמים שמטפלים בנו
באמת מצויינים. בטח מעניין אתכם איך אפשר לבלות שבועות וחודשים בחדר סגור ובכך מתרגלים

ובמשך הזמן לומדים לנצל את הזמן כך שהיום מתמלא.
ממרחק כזה ובמצב כזה לומדים להעריך ולהתגעגע לארץ שלנו וכמובן לבית. אנחנו ובטח אתם כמונו
מקווים שכל זה יגמר והלוואי שנחגוג את ראש השנה בבית ואם לא נספיק לפחות שולחים פעם נוספת
"שנה מצוינת" לכל הקיבוץ.

גדי ואילן.

**אילן אגוזי וגדי פטיש שוחררו בינואר 1968 ובקיבוץ נערכה מסיבה גדולה בצל האבל על נפילת
עמרם ויוחנן בן חורין ז"ל.**

לומדים ירושלים בגנים

בגני משרד החינוך – "דקל" ו"זית", למדו במהלך השנה את נושא ירושלים.
הגננות – יעל שחורי (דקל) ואסתי אלברט (זית) סיפרו על פעילות ילדי הגנים בנושא.
בשני הגנים, רקדו הרבה ריקודים על ירושלים.
אסתי ויעל, שתיהן, אוהבות לרקוד וממציאות ריקודים. כל קבלת שבת (במהלך השנה) למדו הילדים
ריקוד על ירושלים. כמובן, שגם נלמדו הרבה משירי ירושלים ודקלומים עליה.
כשצינו את יום ההולדת לישוב, השוו הילדים בשני הגנים, את מפת הישוב ומפת ירושלים.
בשני הגנים למדו על ההיסטוריה והחשיבות של ירושלים והכירו את אתריה בעזרת תמונות ומשחקים
שהכינו הגננות. הילדים יצרו לוח ירושלים שלי מעוטר בתמונות ירושלמיות.
בשני הגנים, בנו את חומת ירושלים מקוביות, בגן "דקל" הדליקו עליה את נרות חנוכה, במקום בחנוכייה.
בגן "זית", ילדים שיש להם סבים וסבתות בירושלים, נסעו לבקדם, צילמו תמונות וסיפרו על כך סיפורים
בגן.
בשני הגנים נערך יום שיא בנושא, שבו הילדים אפו בייגלה ירושלמי והכינו ארוחת בוקר ירושלמית -
זעתר, לבנה, ירקות, גבינות, שמן זית.
בגן "זית" קישטו הילדים את הגן בקישוט מתאים.
בגן "דקל" תכננה יעל 4 מוקדים, בהם יצרו הילדים בקבוצות - *הילדים בנו את הכותל המערבי מקוביות
והדביקו על הלבנים פתקים עם משאלות. *הילדים קישטו כתרים לכבוד ירושלים. *כל ילד קיבל לבנה
(מקרטון) והדביק עליה מצרפים ועל הלוח בנו את חומת ירושלים. *הילדים קיבלו נייר שחור ומגזרות
נייר והדביקו פסיפס ירושלמי על הנייר.
בסיום הפעילות שחזרו שוק בגן. הילדים קיבלו מטבעות (מפלסטיק), וקנו בעזרתן, לחמים, פירות,
ירקות, מחרוזות בובות וצמידים, שהונחו על דוכנים.
הנושא היה מאוד יצירתי והילדים שיתפו פעולה ונהנו.

התרשמה ודיווחה יהודית אפרתי

נשים עושות שלום

ב – 26.4 התקיימה במועדון פעילות של נשים עושות שלום. התנועה מקווה לקדם הסכם מדיני, שימנע מלחמה, כדי לשמור על הילדים והנכדים וכן לשלב נשים במעגל מקבלי ההחלטות (אין מטרה של פתרון הסכסוך). מטרת התנועה להקיף אוכלוסייה מגוונת ויש קבוצות באופקים, בדימונה, בעפולה, בהתנחלויות, ערביות ופלסטיניות. כמו זה אצלנו הנשים מכינות שטיחים והכונה להגיע למיליון שטיחי שלום.

לפניכם מספר תמונות מהארוע בכפר מנחם

צילומים: צביה גרשוביץ

יעקב דורני (השוטר הקהילתי של אשכול הישובים הצפוני במועצת יואב) מדווח על ירידה בממדי הפשיעה בכפר מנחם וחזר ועדכן על חשיבות המיגון ופעולת התושבים למניעת גניבות והתפרצויות. להלן השוואה בין השנים 2016-2017:

ב- 2016 היו בחודשים ינואר – מאי 14 אירועי פשיעה:

- 6 התפרצויות לבתים.
- 3 התפרצויות לעסקים.
- 3 פריצות לרכבים.
- 2 גניבות רכב.

ב – 2017 היו בחודשים ינואר – מאי 6 אירועי פשיעה:

- 3 פריצות לעסקים.
 - 2 בתים נפרצו ביום.
 - 1 פריצה לרכב ביער חרובית (שגם הוא כלול בכפר מנחם).
- שלוש הפריצות לעסקים בקיבוץ היו במהלך לילה אחד ושתי התפרצויות יום לבתים בהרחבה. בחודשים מרץ ואפריל לא היו אירועי פשיעה.

הנתונים מראים את העשייה המבורכת של המתנדבים בקרב תושבי כפר מנחם ואת עבודתו המסורה של רכז הביטחון, אך אין לשקוט על השמרים.

"לי חשוב, שהתושבים ימשיכו לתת דגש על מיגון הבתים, העסקים, הרכבים והכלים החקלאיים. ישנם אפשרויות מיגון מגוונות מאוד, גם בעלויות נמוכות. אשמח לייעץ בעניין. חשוב שנעודכן על ימים מיוחדים, בהם הרבה בתים ריקים (למשל, חתונות מחוץ לישוב), וזאת כדי שנוכל לעבות את השיטור והמיגון בישוב בימים אלו.

הדיווחים היומיומיים של התושבים על רכבים / אנשים לא מזוהים או חשודים מהווים את ההגנה הבסיסית, שבעקבותיהם אנו באים ובודקים את השטח. המשיכו לגלות ערנות ולדווח – תארו בפירוט את החשוד ומיקומו!

אני רוצה להסב את תשומת לבכם לתופעה נוספת - רכבים לא נעולים. בסוירים שביצענו לאחרונה מצאנו הרבה רכבים פתוחים ועל זה נאמר – אם אין אני לי מי לי!

דאגו לעצמכם - הדבר הבסיסי ביותר הוא לנעול את הרכב ולהפעיל את האזעקה! אם חלילה בוצעה גניבה, או התפרצות חשוב לא להיכנס לבית, או לאזור הפריצה, כדי לא לטשטש עקבות שיקשו על עבודת המז"פ (זיהוי פלילי)".

ב- 11.5 נערך בכפר הרי"ף יום קהילה לגוש הישובים הצפוני. השתתפו מ"גב, משטרה, כבוי אש ואיחוד הצלה. שמחתי לראות את ההיענות של תושבי כפר מנחם שרבים מהם השתתפו.

ב- 5.6 התקיים במושב סגולה יום קהילה דומה לכל ילדי הגנים של המועצה.

אני סמוך ובטוח שבמידה ויצטרפו מתנדבים נוספים למערך, נוכל לשפר עוד יותר את הנתונים והשמירה על הבית.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

נוא להגנב בקהילה יהודית ציונית

צעירי הקיבוצים מוזמנים עכשיו לערוץ נוסף של עשייה ציונית, מעורבות קהילתית וטיפוח תרבות וזהות יהודית ישראלית

נציגי הקהילה היהודית בגרמניה, יצרו קשר עם התנועה הקיבוצית, בחיפוש צעירים בוגרי צבא ועד גיל 27 לסיוע בחיזוק התרבות היהודית והפעילות הקהילתית בקרב הקהילה היהודית בגרמניה. הפעילות ממומנת על ידי שירות המתנדבים ישראל-גרמניה, אשר נוסד בשנת 2015 לציון 50 שנות קשרים דיפלומטיים בין שתי המדינות. התכנית מקנה אפשרות לצעירים משתי המדינות, בגילאים 18-27 להתנדב במסגרת פרויקטים של חברה ורווחה במדינה השנייה, לתקופה של 12 חודשים. **אתה לא תייר – אתה שגריר** "זה המסר של התכנית. תכנית ההתנדבות בגרמניה מנוהלת ע"י המשרד המרכזי לרווחה חברתית של הקהילה היהודית, והיא מאפשרת התנדבות בערים שונות בגרמניה, בקהילות מגוונות (לאו דווקא יהודיות) של צעירים, קשישים, פליטים ועוד.

בעקבות קשר שנוצר בין שירות המתנדבים לבין התנועה הקיבוצית, מציעה התנועה לצעיריה בני הקיבוצים לבדוק את התאמתם לפעילות חברתית חווייתית שונה מהמקובל, אך מאתגרת וחשובה. הילית בן צבי, מנהלת היחידה לנשים ומגדר בתנועה הקיבוצית, שליחת התנועה בעבר המעורבת גם בפעילות תנועות הנוער בחו"ל, ואשר דרכה נוצר הקשר עם שירות המתנדבים אומרת: "השליחות הינה הזדמנות לחוויה ייחודית, המאפשרת לחוות התנסות שלא זוכים בה בכל יום, להכיר לעומק אנשים ומנהגים בחו"ל המאפשרים הרחבת אופקים וההסתכלות מזווית אחרת על מדינת ישראל."

גיל לין, המשנה למזכ"ל התנועה מוסיף: "אנחנו שמחים לפתוח ערוץ התנדבות ופעילות נוספת לצעירינו. המטרה היא למצוא מספר רב של ערוצי פעילות כך שכמעט כל צעיר וצעירה בוגרי התנועה הקיבוצית יוכלו למצוא פעילות משמעותית המתאימה לתחומי העניין והיכולות המתאימות להם. במקביל אנו פועלים למציאת פעילויות דומות שיתאימו גם לחברים המבוגרים המעוניינים להתנדב."

צעירים המעוניינים בבדיקת האפשרויות של התכנית, מוזמנים ליצור קשר ישירות עם לאורה אסתר קאזס, מנהלת התכנית בגרמניה, בדוא"ל cazes@zwst.org
גיל לין

המשנה למזכ"ל התנועה הקיבוצית

ט' אייר תשע"ז / 5.5.2017 מתוך פרויקט 929

מי מנסה לחלן את התנ"ך?

מחשבות ותובנות בעקבות זכייתו של נער ממערכת החינוך שאיננה דתית, לראשונה זה שלוש שנים, בחידון התנ"ך.

השבוע חגגה התקשורת בישראל על זכייתו של נער ממערכת החינוך שאיננה דתית בחידון התנ"ך העולמי לנוער, לראשונה זה שלוש שנים.

כתגובה לחגיגה כתב עמנואל שילה, עורך "בשבע" מאמר שכותרתו "אי אפשר לחלן את התנ"ך". למאמר שלו שני חלקים. בחלקו הראשון הוא עוסק בשיטת הזכייה ובחלקו השני בחילון התנ"ך.

עם חלקו הראשון איני מתווכח. הייתי שופט בשנה שעברה בחידון, ויש לי ביקורת רבה על האופי התיאטרלי שלו. אבל עיקר מאמרו, כפי שניכר גם מהכותרת, טמונה בחלק השני. שם מתעמת עמנואל עם לימוד תורה ללא אמונה. הוא פותח בתיאור ההתרחקות של הנוער החילוני מספר הספרים.

התנועה הציונית שביקשה ליצור יהודי-עברי חדש, המדלג מהתנ"ך ועד ההתחדשות הציונית בלי שום דבר שנמצא באמצע, נכשלה כישלון חרוץ: "מי שלא מאמין בקדושת התורה גם לא יתאמץ לדעת אותה". מכאן פונה העורך לאתגר העומד לפתחה של החברה הישראלית. ברור לו שצריך לחבר את החילונים לתנ"ך, אבל "הלימוד צריך להיות לימוד יהודי אותנטי שמבוסס על אמונה בקדושת התורה ובמקורה האלוהי... אי אפשר לחלן את התנ"ך ולהוציא מתוכו את האמונה באלוקים."

אני מודה לעמנואל שפותח, ולא בפעם הראשונה, חזית ישירה לבירור ערכי על היסודות הרוחניים של החברה הישראלית. אין בינינו מחלוקת שהתנך מוכרח להיות מעצב זהות של החברה הישראלית, ושבליעדיו אנחנו נמצאים בסכנה עמוקה של אובדן זהות. באופן אישי אני גם מסכים איתו שהדילוג המפורסם של בן גוריון מהתנך להתחדשות הציונית, תוך מחיקת כל מה שבאמצע, מערער זהות ולא מייצב זהות. בדיוק בגלל זה אני עמל שנים בחיבור ספרי "חכמים" לצד המסע הארוך של הפרק היומי בתנ"ך – 929.

אבל החיבור הזה אינו חיבור אמוני, אלא חיבור של זהות יהודית עמוקה. הרצון של עמנואל להיות סוג של סלקטור בכניסה לכיתות הלימוד ולקבוע ש"לא ייכנס מי שאין תוכו כברו", מוביל לאסון חברתי בישראל. הוא מבצר את עולמם של הקבוצה האמונית ומבדל אותם משאר חלקי האומה שלא נוח להם, מסיבות שונות, להיכנס למעגל של אלה הלומדים מתוך אמונה בקדושת התורה.

והנה סיפור שטרם שיתפתי אתכם: לפני מספר חודשים פנה אלי חבר, רב בעל מוניטין המקוטלג בקטלוג הישראלי באזור של עמנואל שילה וקוראי "בשבע", וביקש לראות מקרוב את עבודתי במסע של 929. נתתי לו לבחור יום אקראי, וכך מצאנו עצמנו נכנסים לקבוצות לימוד שונות בארץ. קבוצות שכמעט כל לומדיהם מוגדרים כחילוניים בגילאים שונים. באחת הקבוצות עמד הרב בסוף השיעור ושאל את הלומדים: "איך משפיע החוג הזה על עולמכם היהודי?" היה שקט מתוח. איש לא ענה.

הרב המשיך ושאל: "אני מכוון לדעת אם הלימוד הזה מקרב אתכם לעשייה יהודית ממשית. האם השבת שלכם נראית אחרת? האם הקשר שלכם למצוות התורה השתנה?"

היה אפשר לחתוך את האוויר בעוצמת התדהמה שאפפה את הלומדים. הם כבר שנתיים וחצי במסע הזה. לומדים בכל יום פרק תנך, מתקשרים לספר ולסיפור, משתפים בחוויה את כל סביבתם ועוברים חוויה עמוקה של שייכות. איש מעולם לא שאל אותם שאלה אינטימית כזו. זו הייתה חדירה כמעט אלימה לעולמם הפנימי.

האם רבבות הלומדים היומיים נעשים יותר "יהודים" בפרקטיקה ההלכתית? אני לא יודע. האם הם נעשים יותר מחוברים לישראל ולמורשתו – בודאי. המחשבה שמישהו מחזיק את מפתחות הכניסה לעולמה של תורה ובודק את מניעי הלימוד, היא הדבר המקומם.

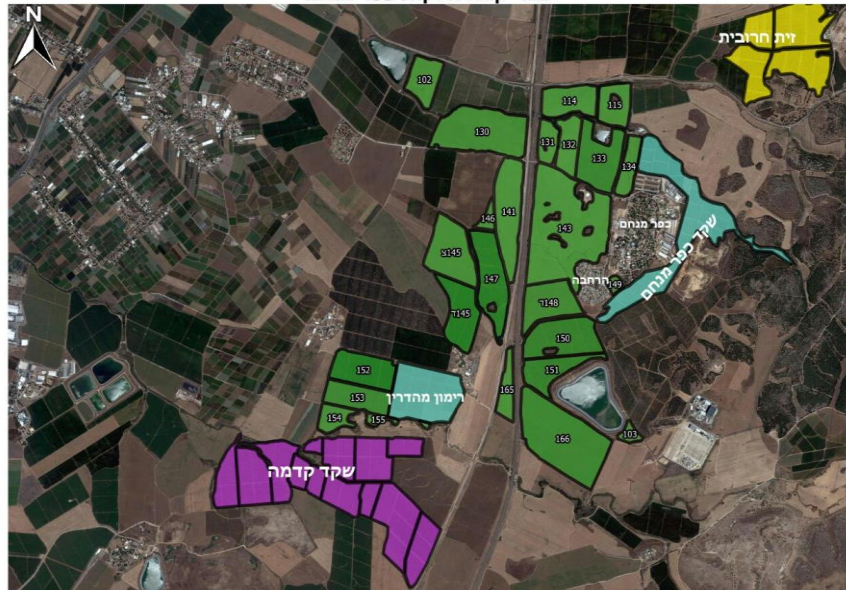
במקום לשחרר ולתת לתורה לחלחל לכל העולמות, במקום לברך על כל טיפה וטיפה של מגע ישראלי אל מקור חייו, במקום להאיר עיניים ולהשתתף במהלך השיבה הזה, בחר עמנואל למשוך את קהל קוראיו אל עולם מבוצר כבונקר, המדבר על כלל ישראל אך שומט אותו מחוץ לגדר.

הזמנתי את עמנואל פעמים רבות להיות שותף למסע שלנו, בדרכו ובאמונתו. ההזמנה הזו באה בכנות ועדיין עומדת לפתחו. אבל יש להזמנה הזו רק תנאי אחד. הוא ואני מוכרחים להסכים שאין לנו בעלות על האמונות והדעות של הלומדים והמלמדים. אנחנו חלק מכלל ישראל שירש את הספר מאבותיו, ותפקידנו אינו לחסום את הדרך אלא להושיט את הספר בתנועת השבת אבידה לבעליה.

הרב בני לאו הוא ראש מיזם 929, בשותפות עם גל גבאי

הביאה לדפוס רות שגיא

צבר-קמה חלקות כפר מנחם

הודעות על ריסוסים

בהודעות העתידיות (SMS) שיועברו לתושבים תצוין בכל פעם מספר החלקה אשר תרוסס ע"י צבר קמה. מצורפת מפה עם מספרי החלקות. נא לשמור את המפה הנ"ל לצורך זיהוי ומעקב אחר החלקה המרוססת. לידיעתכם.

בברכה,

צבר קמה

